

REUNION

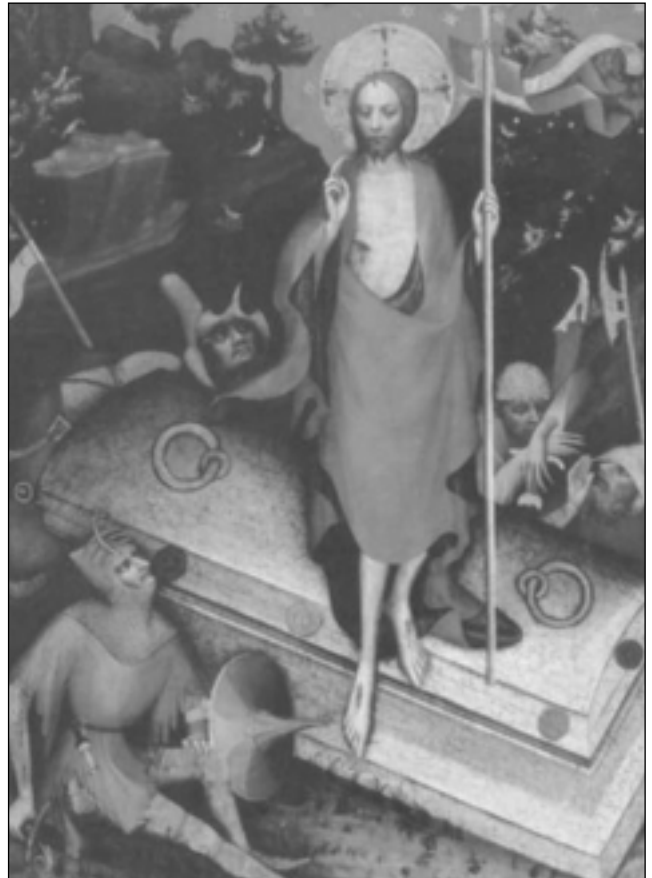
2004
2

ČESKÝCH RYTÍŘŮ ŘÁDU SV. LAZARA JERUSALEMSKÉHO · ROČNÍK XXVII

Princ Charles-Philippe de Bourbon-Orléans byl dne 28. února v Ostrihomi 2004 přijat do řádu sv. Lazara Jeruzalémského a J.Em. kardinálem Laszlo Paskaiem instalován jako historicky první velkopřevor Maďarského velkopřevorství.

České velkopřevorství zaslalo princovi Charles-Philippovi blahopřejný dopis a vyjádřilo mu svojí podporu v jeho další činnosti pro řád.

...probudil nás k životu spolu s Kristem, když jsme byli mrtvi pro své hříchy.

V sobotu 23. března 2004 byl inaugurován nový velkopřevor Rakouského velkopřevorství J.E. Alfréd hr. Spernborn

ZPRÁVA O KONÁNÍ GENERÁLNÍ KAPITULY V TORONTU

Ve dnech 3. – 7. března 2004 se konala v Torontu Generální kapitula našeho Řádu. Podle materiálů, poskytnutých účastníkům, bylo přítomno 5 členů z Austrálie, 5 z Rakouska, 3 z Irska, 3 z České republiky, 2 z Dánska, 3 z Francie, 6 z Německa, 1 z Maďarska, 3 z Liechtenštejska, 4 z Holandska, 3 z Nového Zélandu, 1 ze Španělska, 1 ze Švýcarska, 1 ze Sýrie, 14 z Velké Británie, 104 z USA, 2 ze Zimbabwe, 123 z Kanady, celkem tedy 290 účastníků.

Delegace Českého velkopřevorství ŘSLJ ve složení hr. Václav Bořek-Dohalský, MUDr. Zdeněk Trefný a Mgr. Ondřej Vanke odjížděla na kapitulu se záměrem pokračovat v dosavadním přístupu:

- projevovat úctu dosavadnímu velmistrovi, vévodovi z Brissacu, za jeho službu Řádu a Českému velkopřevorství,
- podporovat duchovní jednotu Řádu, ekumenismus a patriarchu Gregoriose,
- dát hlas takovému kandidátu na velmistra, který bude morální a perspektivní osobností, zajišťující další rozvoj řádu.

Na předchozí generální kapitule (Dublin, září 2002) dosavadní velmistr Francois de Cossé, vévoda z Brissacu, oficiálně písemně oznámil, že ukončí svojí činnost jako velmistr k 19. únoru 2004, kdy dosáhne věku 75 let. Zároveň navrhl kapitule vévodu ze Sevilly jako kandidáta, o němž by bylo možné hlasovat. Toto stanovisko bylo popořeno spirituálním protektorem Řádu, patriarchou Gregoriem III.

Březen 2003: Velkopřevorství USA a Austrálie nominovalo vévodu ze Sevilly, současného velmistra maltské obediencie Řádu jako kandidáta za velmistra.

Červen 2003: Švýcarské velkopřevorství navrhlo jako protikandidáta J.V. prince Charles-Philippa de Bourbon-Orléans. Vévoda z Brissacu poprvé vyloučil kancléře švýcarského velkopřevorství, chev. Philippe hr. Piccapietra z Řádu, pro neposlušnost.

Srpen 2003: Patriarcha Gregorios III. zveřejnil dopis, v němž mimo jiné konstatuje, že vzhledem k neurovnaným vztahům vévody ze Sevilly, jenž je potřetí ženatý a jeho rozvody nejsou církevně upraveny, nepovažuje vévodu ze Sevilly za platného kandidáta a vyzývá všechny národní jurisdikce, aby tento fakt vzaly na vědomí.

Září 2003: na jednání řádové vlády v Celle-les-Bordes, jehož se zúčastnili také zástupci ČVP, byl po intervenci všech přítomných velkopřevorů chev. Piccapietra přijat zpět do Řádu. Vévoda z Brissacu trvá na kandidatuře vévody ze Sevilly jako platném a jediném kandidátu i přes opakovaně stanovené stanovisko patriarchova vikáře, že tato volba je problematická a z hlediska duchovního nepřijatelná. Vévoda z Brissacu zároveň oznamuje, že J.V. princ Charles-Philippe de Bourbon-Orléans nemůže být kandidátem na velmistra, protože dosud není členem Řádu. Vévodkyně z Brissacu (hlava Francouzského velkopřevorství) po naléhání přítomných představitelů národních jurisdikcí prohlásila, že princ bude přijat do konce roku do Řádu. Příhlášku J.V. prince Charles-Philippa de Bourbon-Orléans podepsalo 15 z přítomných velkopřevorů a národních delegátů (vč. Václava hr. Bořka-Dohalského) a tento akt byl považován za jednoznačný projev vůle k jeho přijetí do Řádu. Jedná se o národní jurisdikce: Švýcarsko, Německo, Lichtenštejnsko, Rakousko, Anglie a Wales, Irsko, Skotsko, Dánsko, Švédsko, Norsko, Maďarsko, Chorvatsko, Česká rep., Nový Zéland a Nizozemí.

Řádovou vládou byl ustaven výbor ve složení Dr. Stegenwallner - velkoreferendář, W. Schäppi - generální sekretář, M. Lathrop - předseda konstitučního výboru a A. Hopkinson-Wooley, který měl připravit volbu nového velmistra na generální kapitule v Torontu a dohlížet nad správností procesu voleb. Tento výbor prohlásil za kandidáty J.V. prince Charlese-Philippa de Bourbon-Orléans, pokud bude do té doby přijat za člena a vévodu ze Sevilly, pokud předloží do konce října slíbené doklady o svém manželském statusu, vydané Vatikánskými institucemi.

Říjen 2003: Vévoda z Brissacu písemně oznámil národním jurisdikcím, že J.V. princ Charles-Philippe de Bourbon-Orléans odstoupil z kandidatury. Toto stanovisko bylo švýcarským velkopřevorstvím a princem samotným dementováno jako nepravdivé. Zároveň vévoda oznamuje, že v případě nezvolení žádného kandidáta by byl ochotný sloužit další dva roky jako velmistr a oznámil, že chev. Piccapietra není členem Řádu, protože ho vyloučil. Listopad 2003: Volební výbor konstatoval, že vévoda ze Sevilly nepředložil slíbené materiály a proto nemůže být dále považován za kandidáta na velmistra.

Leden 2004: generální sekretář, chev. Walter Schäppi oznámil všem členům Řádu, že vévoda ze Sevilly není nadále platným kandidátem.

Následně vévoda z Brissacu odvolal členy volebního výboru z úřadu a oznámil, že za volby bude zodpovědný chev. Bruno Boutry a jmenoval nového velkoreferendáře chev. Vandewatera z Kanady. Tento krok je v přímém rozporu se stanovami Řádu a ignoruje vůli řádové vlády. Chev. Vandewater se ujal přípravy voleb a zanesl vlastní pokyny k tomuto aktu. K volbě přizval i řadu členů maltské obedience Řádu z USA.

Únor 2004: J.V. princ Charles-Philippe de Bourbon-Orléans byl v Ostrřihomi přijat za člena Řádu a investován kard. Paskaiem za velkopřevora Maďarského velkopřevorství. ČVP se tohoto aktu nezúčastnilo, ale zaslalo blahopřejný dopis.

Od 19. února 2004 považují evropské jurisdikce v souladu s jeho dekretem vévodu z Brissacu za emeritního velmistra.

Březen 2004: generální sekretář chev. Walter Schäppi rezignuje na svůj úřad z důvodů extrémně složité a neexistující komunikace s emeritním velmistrem. Jednání Řádové vlády a Generální kapituly bylo svízelné, protože vévoda z Brissacu, zpochybnil samotný akt přijetí J.V. prince Charlese-Philippa de Bourbon-Orléans do Řádu a trval na kandidatuře vévody ze Sevilly a urychleném sjednocení s maltskou obediencí. Zároveň odmítl účast bývalých členů Volebního výboru na tomto jednání a předseda řádové vlády Antony Sallman povolal hotelovou ochranku na tyto spolubratry. Přítomní velkopřevorů protestovali proti tomuto jednání a proto vévoda z Brissacu a několik dalších představitelů národních jurisdikcí opustilo jednání (Francie, Řecko, USA, Austrálie, Polsko reprezentované zástupcem Řecka. Zimbabwe a Jihoafrická republika). Jednání pokračovalo debatou s patriarchou Gregoriosem a jeho hlavním cílem bylo znovu zahájit jednání všech zúčastněných. To se později podařilo, avšak pouze na krátkou dobu.

Druhé kolo společných jednání bylo poznamenáno stejnou arogancí řádových představitelů, jednoznačně prosazujících volbu vévody ze Sevilly a co nejrychlejší spojení s maltskou obediencí, že většina představitelů národních jurisdikcí prohlásila tyto kroky za zásadní porušení stanov, opustila jednání a zahájila své vlastní. Toto jednání bylo podle stanov prohlášeno legální a usnášeníschopné jednání Řádové vlády za účasti národních jurisdikcí Irska, Anglie a Walesu, Německa, Dánska, Švédska, České republiky, Švýcarska, Rakouska, Holandska, Nového Zélandu, Maďarska a Lichtenštejnska. Tato skupina zvolila nového předsedu Řádové vlády, John Kerry Keana z Irska, na dobu dvou let. Nová Řádová vláda přijala dvě nové národní jurisdikce: Slovensko (pod patronací Rakouska) a Rumunsko (pod patronací Německa). Generálním sekretářem jmenovala na dobu dvou let chev. Philippe hr. Piccapatru. Řádová vláda přijala a schválila zprávu pokladníka chev. Gregory Roose za uplynulá období. Řádová vláda dále jednala s patriarchou Gregoriosem III., který kromě jiného prohlásil, že pokud by byl vévoda ze Sevilly zvolen, tak ho nebude investovat. Mohl by se tak stát zvoleným, ale neinvestovaným velmistrem. Řádová vláda proto konstatovala, že patriarcha Gregorios není osobou, která by mohla duchovně zaštitit Řád v budoucnosti a touto nevyhraněností škodí tradicím a východiscím Řádu.

Během voleb na Generální kapitule, které se konaly následujícího dne bylo konstatováno, že kanadské velkopřevorství, které bylo na poslední chvíli pověřeno přípravou voleb neodvedlo dobrou práci, protože počty delegátů s volebním právem neodpovídaly skutečnosti a řadě evropských jurisdikcí (vč. České republiky) by byla účast na volbě znemožněna. Zástupci 15 jurisdikcí upozornili všechny přítomné a přítomnou auditorskou společnost Deloitte & Touch, že volby se konají v rozporu se stanovami a opustili jednání.

Další jednání konatovalo, že veškeré akce, konané skupinou pod vedením emeritního velmistra jsou proti stanovám a tudíž neplatné. Prohlásilo J.V. prince Charlese-Philippa de Burbon-Orléans za jmenovaného velmistra do doby konání platné Generální kapituly.

Okamžitě po ukončení generální kapituly vydal vévoda z Brissacu a patriarcha Gregorios III. magistrální dekret 04-04, kterým prohlašuje všechny aktivity skupiny 15 jurisdikcí za ilegální a odvolává následující představitele národních jurisdikcí z úřadu:

John Kerry Keane, Irsko

Bernard Baron, Irsko

Alexander Hopkinson-Wooley, Anglie a Wales

Rev. Jeremy Haselock

Eckhard Stegenwallner, Německo

Axel Mittelstaedt, Německo

B. baron Schaffalitzky de Muckadell, Dánsko

gen. Kent Harskog, Švédsko

Václav hr. Bořek-Dohalský, Čechy

Josef R. Widmer, Švýcarsko

Alfréd hr. Spernbourn, Rakousko

Jaap Kraaijenhagen, Nizozemsko

Gwenneth Halford-Bell, Nový Zéland

Laslo Zoltan von Deak, Maďarsko

Markus M. Hasler, Lichtenštejnsko

Reakcí na tento dekret je stanovisko Řádové vlády z 10. března 2004, která oznamuje vévodovi z Brissacu, že jeho pokus o převedení pařížské obediencie do působnosti maltské obediencie a odvolání řádových představitelů nepřijímá.

Jsmo přesvědčeni, že všechny akce představitelů 15 jurisdikcí jsou platné podle stanov Řádu a byly konány ve víře v budoucnost Řádu, pro dobro jeho členů a v soulase se zájmy těchto národních jurisdikcí. Aktivity emeritního velmistra byly v poslední době svévolné a budoucnost pařížské obediencie nezaručovaly. Kandidatura vévody ze Sevilly je nepřipustná a špinící čest našeho Řádu. Nepovažujeme osobu patriarchy Gregoriose III. za schopnou nadále vykonávat úřad spirituálního protektora.

Navrhujeme proto našim členům nadále podporovat 15 národních jurisdikcí a J.V. prince Charlese-Philippa de Burbon-Orléans považovat za 49. velmistra Řádu, určeného k tomuto úřadu vůlí těchto národních jurisdikcí až do doby konání nové Generální kapituly, která jej volbou potvrdí. Nová Generální kapitula byla svolána na září tohoto roku.

Václav hr. Bořek-Dohalský, kancléř ČVP

Dr. Zdeněk Trefný, soudce ČVP

Mgr. Ondřej Vanke, vicekancléř ČVP

ODEVZDAT KOPIE DEKRETŮ

Nově se utvářející mezinárodní archiv potřebuje kopie všech dekretů, které byly našim členům vystaveny.

Žádám proto všechny členy Českého velkopřevorství, aby mi zaslali kopie dekretů, které mají k dispozici (řádové hodnosti a čestné stupně). Zašlete na adresu: Ondřej Vanke, U Rajske zahrady 2, 130 00 Praha 3 do 15.6.2004, případně předejte osobně (členové Moravské komendy prostřednictvím komtura chev. Koláčného).

Tato revize nám také pomůže doplnit archiv Českého velkopřevorství a žádat mezinárodní sekretariát o vystavení chybějících dekretů.

Děkuji

Ondřej Vanke
vicekancléř ČVP

ŘÁDOVÉ AKCE

Vážené spolusestry a spolubratři,

dosud známe termíny pro rok 2004 jsou:

- **jour fixe (Praha):** každá první středa v měsíci od 19:00 na faře u sv. Josefa - Malá Strana, většinou s následným posezením v restauraci.
- termíny **Velkých rad** (pro jmenované či výslovně pozvané funkcionáře CVP) 17.3., 19.5., 15.9., 24.11. vždy od 18:00 u chev. Hozy, Karlova 28
- termíny **Duchovních rad** jsou totožné, vždy od 16:00
- Křížová cesta: 28.3. od 16:30 u sv. Ignáce (organizuje Filip Dostál).
- **pravoslavná pouť na Říp** 5. června, sraz v 10:00 na parkovišti pod Řípem.
- **investitura velmistra Slovenska** - ve dnech 4.-6. června v Bratislavě.
- 26.- 28. 11. **Kapitula a Investitura CVP** (Severní Čechy?)
- 17. 12. - **koncert ke sv. Lazaru** (J. Štván).
- 18.12. - **bohoslužba**, společné setkání a rytířský den ke sv. Lazaru.

Další společné akce budou doplňovány průběžně dle Vašich sdělení.

PODOBA KRISTA

„Evangelium podle Gibsona.“ „Gibsonův Ježíš budí rozruch a vydělává miliony.“ „Umučení Krista vyprodalo kina v USA.“ „Kritikům filmu vadí krev i latina.“

Denní tisk se v posledních dnech podobnými titulky jen hemží. Je to reakce na kontroverzní film, ve kterém se populární herec a nyní i režisér Mel Gibson pokouší ztvárnit událost, která, jak věříme, je ojedinělá přinejmenším v naší Sluneční soustavě.

Mel Gibson není první ani poslední. Vizuálně znázornit utrpení Ježíše Krista se už celá staletí pokouší slavní malíři či sochaři, stejně jako bezejmenní lidoví umělci. Mnohým se podařilo vyjádřit ukrutné utrpení člověka, vystaveného nepředstavitelným mukám. Jedno se však těmto mistrům nepodařilo. Nepodařilo se jim vyjádřit utrpení Boha. Ježíš totiž netrpěl jenom jako člověk.

V krédu přece vyznáváme, že „věříme v jednoho Pána Ježíše Krista, jednorozeného Syna Božího, který se zrodil z Otce přede všemi věky; Bůh z Boha, Světlo ze Světla, pravý Bůh z pravého Boha, zrozený, nestvořený, jedné podstaty s Otcem: skrze něho všechno je stvořeno. On pro nás lidi a pro naši spásu sestoupil z nebe. Skrze Ducha svatého přijal tělo z Marie Panny a stal se člověkem.“

Dokáže umělec, třeba ten nejtalentovanější, namalovat utrpení Boha? Dokáže herec, třeba ten nejschopnější, zahrát utrpení Boha?

Všechny tyto umělecké skvosty, které bezpochyby vedou k hlubokému zamyšlení, nás mohou zároveň odvést od samotné podstaty Ježíšovy oběti na kříži. Vždyť pro nás a pro naši spásu umíral sám Bůh ! A my, místo abychom plakali nad sebou, nad svými hříchy, pláčeme nad uměleckými výtvy.

A ještě něco. Nepřeje si náhodou Bůh, aby svět viděl více Ježíše v nás, než na malířském nebo na filmovém plátně?

Rev. Jaroslav Kratka AChLJ

BLAHOŘEČENÍ POSLEDNÍHO ČESKÉHO KRÁLE

Díky uznanému zázraku je Svatým stolcem připravována beatifikace posledního rakouského císaře J.V. Karla I. Po několika desetiletích zkoumání dospěli členové Kongregace pro blahořečení a svatořečení k závěru, že poslední rakouský císař Karel I (1887 - 1922), současně král uherský a nekorunovaný král český, způsobil v sedmdesátých letech 20. století zázračné uzdravení jepitišky v Brazílii. Na smrt chorá řádová sestra se tak dlouho modlila za svatořečení již zesnulého císaře, až se uzdravila.

Zmíněná kongregace letos na jaře vydala dekret o ctnostech Karla I., v němž ocenila jeho snahy o mír, svobodu a spravedlnost, jakož jeho vlastnosti příkladného křesťana, otce a panovníka. Podle J.Em. kardinála Christopa Schönborna by mohlo blahořečení proběhnout již v tomto roce.

Článek o působení císaře Karla v našem řádu přineseme v příštím vydání Reunionu.

Ondřej Vanke, KLJ

Ilustrace Oskara Brucha byla převzata z <http://www.austro-hungarian-army.co.uk/>

BISKUPSKÉ SVĚČENÍ J.E. PAVLA POSÁDA

28. února 2004 se v cele zaplněné katedrále sešli věřící z Čech i z Moravy, aby se zúčastnili největší události litoměřické diecéze, a to svěcení svého 19. sídelního biskupa, který byl jmenován 24. prosince 2003 v Římě.

Hlavním světitelem byl pražský arcibiskup kardinál Miloslav Vlk. Spolusvětiteli olomoucký arcibiskup Jan Graubner a emeritní litoměřický biskup Josef Koukl.

Náš řád zde byl zastoupen hned dvěma nejvyššími duchovními představiteli řádu, arcibiskupem Karlem Otčenáškem a biskupem Františkem Lobkowiczem.

Mezi oficiálními hosty nás reprezentoval kancléř řádu Václav hrabě Bořek-Dohalský spolu s vicekancléřem Ondřejem Vankem. V katedrále svěcení sledovali i spolubratři Beno Ge, Miroslav Šantin a Michal Oleksák. Biskupské svěcení v Litoměřicích bylo pro nás všechny opravdu mimořádným zážitkem.

Narodil se 28.6.1953 v Budkově, okr. Třebíč, a pokřtěn byl v kostele sv. Martina v Budkově 1.7. téhož roku. Pochází ze sedmi sourozenců, nejstarší bratr zemřel ve věku dvou let. Rodiče pracovali v zemědělství.

Po ukončení Základní školy v Budkově pokračoval ve studiu na gymnáziu v Moravských Budějovicích. Po maturitě v roce 1972 studoval na Cyrilometodějské bohoslovecké fakultě v Praze, se sídlem v Litoměřicích. Absolutorium obdržel v roce 1977 a 26.6.1977 byl v Brně vysvěcen biskupem Josefem Vranou na kněze pro brněnskou diecézi.

Kněžskou službu vykonával po tři roky jako kaplan nejdříve v Pozořicích, potom v Brně - Židenicích a v Lomnici u Tišnova. Od roku 1980 působil jako farář v Ratíškovicích, okr. Hodonín. Po dvou letech byl na žádost tehdejší státní správy přeložen do pohraniční farnosti Drnholec, okr. Břeclav. V roce 1989 byl ustanoven duchovním správcem v Třešti.

Po pádu komunistické totality se stal farářem u sv. Tomáše v Brně. Po třech letech byl jmenován spirituálem olomouckého Arcibiskupského kněžského semináře, kde působí dosud.

Kromě výchovy bohoslovců se věnuje trvalé formaci kněží a stálých jáhnů brněnské diecéze. Vede duchovní cvičení laiků (exercicie). Jedenáct let byl členem kněžské rady. Je členem komise České biskupské konference pro kněžstvo.

Popis a vysvětlení znaku litoměřického biskupa Mons. Pavla Posáda

V prvním a čtvrtém modrém poli je znak litoměřické diecéze, stříbrno-červeně čtvrcený heraldický kříž. Ve druhém a třetím poli, které je děleno modře a červeně, je kosmo položený zlatý klas, přeložený šikmo stříbrným mečem se zlatým jílcem. Nad oběma symboly je stříbrná šestihrotá hvězda. Znak litoměřické diecéze přijal kardinál Štěpán Trochta a čtvrtl jej se svým osobním znakem.

Osobní znak nynějšího biskupa je dělen modře a červeně, přičemž modrá barva symbolizuje nebe a čistotu a současně Pannu Marii. Červená je převzata z obecního znaku biskupova rodiště, Budkova, stejně jako zlatý klas, připomínající zemědělský ráz obce. Meč je atributem apoštola sv. Pavla, jehož jméno biskup nese, a vyjadřuje mučednickou smrt apoštolovu. Meč je zároveň symbolem životodárného Božího slova a klas symbolizuje Eucharistii. Hvězda nad oběma znameními značí naději a víru.

Michal Olekšák, OLJ

NOVÝM APOŠTOLSKÝM NUNCIEM V ČESKÉ REPUBLICE SE STAL ARCIBISKUP DIEGO CAUSERO

Diego Causero se narodil 13.1.1940 v Moimacco (Udine, Itálie). Střední školu a humanistické obory studoval do roku 1959 při arcibiskupském semináři v Udine.

Poté navštěvoval kurzy teologie na Papežské Gregoriánské univerzitě v Římě (1959–1964) a kurzy specializace v liturgii na Papežském liturgickém institutu Anselmianum v Římě (1964–1966). Dosáhl doktorátu teologie se specializací na liturgii.

Po krátké službě ve farnosti a v arcidiecézním semináři v Udine byl přijat do Papežské církevní akademie (1969–1973). Dosáhl licenciátu kanonického práva na Papežské Lateránské univerzitě.

V roce 1973 vstoupil do diplomatických služeb Svatého stolce, pracoval na nunciaturách v Nigérii (1973–1976), ve Španělsku (1976–1980), v Sýrii (1980–1984), v Austrálii (1984–1987) a působil jako vyslanec Svatého stolce u Spojených národů v Ženevě (1988–1991). V roce 1991 otevíral Apoštolskou nunciaturu v Albánii. 15.12.1992 byl Mons. Causero jmenován apoštolským nunciem v Čadu a 1.2.1993 také ve Středoafričské republice a v Republice Kongo (Brazzaville). 31.3.1999 se stal apoštolským nunciem v Sýrii.

Biskupské svěcení přijal Diego Causero 6.1.1993 z rukou papeže Jana Pavla II. Je gradským titulárním arcibiskupem. Kromě své rodné italštiny hovoří anglicky, francouzsky, španělsky a německy.

Novým apoštolským nunciem pro Českou republiku byl arcibiskup Causero jmenován v sobotu 10.1.2004 ve Vatikánu.

OTEC KORNEL OSLAVIL 25 LET KNĚŽSTVÍ

V sobotu 14 února 2004 oslavil otec Kornel Baláž 25 let svého kněžství slavnou liturgií v kostele sv. Kosmy a Damiana v Praze. Při této příležitosti obdržel od svého biskupa privilegium užívat mitru.

ÚČASTNÍCI LEDNOVÉHO JOUR FIXE SI PŘIPOMNĚLI PAMÁTKU ZESNULÉHO OTCE JIŘÍHO REINSBERGA

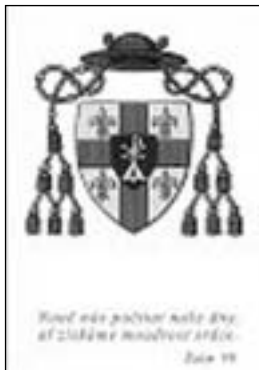

Otec Jiří se narodil 30. 3. 1918 v Brně. Celý život zasvětil skautingu, na kněze byl vysvěcen 19.12.1942 v Římě.

Papežským prelátem byl jmenován v roce 1991.

Zřejmě nejproslulejší pražský kazatel byl farářem kostela Matky Boží před Týnem na Staroměstském náměstí již od roku 1946 a až do své smrti 6.1.2003 tam vypomáhal v duchovní správě.

Upřímnost a osobitý humor jeho kázání a vyprávění, spjatý s vizí "veselého křesťanství", působily na jeho posluchače zvláště v letech politického tlaku a ovlivnily dlouhou řadu nejen křesťanských osobností.

ZEMŘEL ČLEN ŘÁDU PRINC WILL THURN - TAXIS

Vážené spolusestry
a spolubratři,

Dne 25. ledna 2004 zesnul princ Willy Thurn und Taxis.

Requiem se konalo 6. února a pohřeb 10. února 2004 v klášteře Nerresheim Baden - Wurtemberg.

Děkujeme všem členům řádu za vzpomínky a modlitby za naše zesnulé členy a příznivce.

Vážený čtenáři Reunionu,

dovolte mi malé zastavení v tomto uspěchaném čase. Rád bych upozornil na mimořádnou událost, jež zcela jistě svou povahou a významem může hluboce oslovit Vás a Vaše blízké. Následující řádky Vám podhalí dosud nepoznané a přiblíží o co ve skutečnosti kráčí.

Pozvánka na rozsáhlou výstavu, kterou je v těchto dnech možné shlédnout a prožít v prostorách Starého královského paláce na Pražském hradě.

Pražský hrad je národní kulturní památkou prvořadého významu spojenou s našimi dějinami, s našimi pověstmi a mýty. Jaké události a lidské osudy ale ovlivnily vývoj Pražského hradu a co všechno utvářelo jeho dnešní podobu?

Správa Pražského hradu od dubna 2004 zahajuje stálou expozici, která Vám toto místo představí z nejrůznějších úhlů pohledu a zodpoví mnohé otázky. Výstava bude vyprávět příběh hradního areálu i lidí s ním spojených - od panovníků a prezidentů přes šlechtice a dvořany, proslulé umělce, stavitele, architekty či vědce až po řemeslníky a služebníky. Bude to příběh, který v sobě nese tajemství místa posledního odpočinku nejvýznamnějších českých panovníků a světů, místa sdružujícího autentické objekty a prostory všech historických slohů v jeden unikátní areál, místa ochraňujícího české korunovační klenoty, Svatovítský poklad či sbírkové předměty dochované z dob minulých i získané z archeologických nálezů, ale i místa představujícího důstojné sídlo prezidenta České republiky.

Právě zahájená stálá expozice je ojedinělým projektem, který Pražský hrad představí a otevře široké veřejnosti - a to nejen české, ale i zahraniční, přinese celou řadu informací i zábavu a naláká návštěvníky k tomu, aby si tento příběh přišli prožít i několikrát.

Projekt se koná pod záštitou prezidenta České republiky Václava Klause.

Vřele doporučuji k návštěvě! Věřím, že nebudete zklamáni!

Mgr. Dušan V. Ehmig, OLJ
Více na: <http://www.pribeh-hradu.cz/>

Milí čtenáři Reunionu,

napadlo mě, že bych u vás mohl vyvolat zájem textem, který vám přiblíží pozoruhodné místo nedaleko Prahy. Půjde o zámek Lány, jeho historii a něco málo ze současnosti, vztahující se k účelu, který tento objekt plní.

Zámek Lány

Barokní zámek v obci Lány uprostřed křivoklátských lesů nedaleko Prahy je oficiálním letním sídlem prezidentů České republiky.

Historie

Nejstarší písemná zmínka o Lánech je z r. 1392. Už tehdy zde stávala dřevěná tvrz. Ke konci 16. stol. obec zakoupil Rudolf II. a na místě původní tvrze nechal postavit jednoduchý lovecký zámček v renesančním slohu, který byl v průběhu 17. stol. zbarokizován. Na konci 17. stol. koupili zámek Valdštejnové. Hrabě Jan Josef z Valdštejna nechal v r. 1730 zvýšit lánský zámček o první patro. Od počátku 18. století byly Lány v držení Fürstenberků, a to až do r. 1921, kdy lánský zámek zakoupil československý stát pro reprezentační účely hlavy státu. Zámek byl mnohokrát přestavován a jeho dnešní podoba je výsledkem přestavby z let 1902 - 1903. Poslední stavební úpravu zámku a jeho nejbližšího okolí provedl v letech 1921 – 24 slovinský architekt Josip Plečnik. Zámek stojí v ose zámeckého parku a tvoří jeho organickou dominantu.

Zámecký park

Rozsáhlý zámecký park byl založen okolo roku 1770. Jeho dnešní podoba je ovlivněna úpravami J. Plečnika. Jako součást parku byl zřízen rybník, později také skleníky.

Lánská obora

Park v zadní části přechází v Lánskou oboru, která byla založena Valdštejnem již roku 1713 a dnes je součástí chráněné krajinné oblasti (CHKO) Křivoklátsko. Obora je oplocená a veřejnosti nepřístupná. V oboře se nachází tzv. "Dohodový dub", u kterého byla v roce 1922 podepsána Malá dohoda.

Dnes se obora rozkládá na území cca 3000 ha a slouží zejména k chovu ušlechtilé lovné zvěře (jeleni, daňci, mufloni, jeleni sika). Možnost pořádání reprezentativních honů byla též jedním z důvodů, proč byly Lány v roce 1921 zvoleny za přechodné a letní sídlo hlavy nového československého státu Tomáše Garrigue Masaryka.

První prezident československé republiky, Tomáš Garrigue Masaryk si lánský zámek velmi oblíbil. Po abdikaci na úřad prezidenta v roce 1935 mu bylo umožněno přestěhovat se do Lán natrvalo i se svou rodinou. Nakonec zvolil Lány jako místo posledního odpočinku pro sebe i svou rodinu. Hrob rodiny Masarykových se stal symbolem československé demokracie i v dobách totality. Po smrti T. G. Masaryka byl lánský zámek využíván sporadicky, jen v době druhé světové války zde bydlel státní prezident dr. Emil Hácha. Až prezident Václav Havel začal navštěvovat Lány opět pravidelně. Dnes zámek využívá prezident Václav Klaus s manželkou a rodinou.

Do Lán se z Prahy dostanete po silnici směrem na Karlovy Vary (vzdálenost asi 35 km). Na lánském hřbitově je pochován první československý prezident Tomáš G. Masaryk a jeho rodina. Hřbitov je otevřen po celý rok. V obci je také malé muzeum T.G. Masaryka.

V kostele Jména Ježíš, který přiléhá k zámku, se konají pravidelné bohoslužby: ve čtvrtek a v sobotu od 17 hodin, v zimě od 16 hodin, v neděli od 15 hodin.

Návštěvní doba parku (zprístupněn od roku 1990): od 19. 4. do konce října: st, čt 14 - 18, so, ne, svátky 10 – 8 Zámek je veřejnosti nepřístupný (dne 7.3.2000 zde byl poprvé v historii Den otevřených dveří).

Připravil: Mgr. Dušan V. Ehmig, OLV

ZPRÁVY REDAKCE

Prosím doplňte si do svých adresářů upřesňující kontakty na cfr. Rev. Jaroslava Kratku, AChLJ.
Mobilní telefon 776 707 795,
email: jaroslav.kratka@novanadeje.cz.

Opravy v adresáři:

- V adresáři bylo chybně uvedeno jméno našeho spolubratra P. Ludvíka Šťastného (původně uveden jako Vladimír). Ostatní údaje zůstávají v platnosti.

- Spolubratr Dr. Martin Krupica, ChLJ má novou adresu:
ČSA 93/14, 412 01Litoměřice. Ostatní údaje zůstávají v platnosti.

- Členové naší delegace na Generální kapitule v Torontu se setkali s Dr.Vladimírem Kavanem. Spolubratr Kavan je členem našeho Řádu a po svém příchodu do Kanady se stal členem Kanadského velkopřevorství. Vykonává funkci soudce a je nositelem státního vyznamenání Řádu Kanady. O jeho činnosti a osudech snad přineseme informaci v některém z příštích vydání Reunionu. Jsme velmi rádi, že jsme našli dalšího spolubratra, který celý svůj život zasvětil službě bližním.

Vážené spolusetry a spolubratři,

jak jistě víte, plánujeme na jaře roku 2005 uspořádat -pokud to bude vzhledem k politické situaci možné - Řádovou pouť do Svaté země. Tato pouť bude samozřejmě orientována duchovně a výrazně na rytířskou historii.

Prosím zájemce o:

- 1) zapojení do plánování a příprav
- 2) účast (nezávazně a předběžně)

aby se přihlásili cfr. Filipu Dostálovi: filip.dostal@post.cz

Spolubratr Mgr. Petr Adam, KLJ oslavil 3. dubna své 35 narozeniny. Gratulujeme a do dalších let přejeme mnoho osobních úspěchů !

Nové internetové stránky Českého Velkopřevorství jsou lazaruscz.cz
Nové internetové mezinárodní stránky adresa www.oslj.com

Příspěvky do dalšího čísla Reunionu zasílejte na emailovou adresu reunion.cvp@seznam.cz

REUNION ČESKÝCH RYTÍŘŮ ŘÁDU SV. LAZARA JERUSALEMSKÉHO

Vydává České Velkopřevorství Vojenského a špitálního řádu sv. Lazara Jerusalemského,
Karlova 28, Praha 1· Vedoucí redaktor: Michal Olekšák, O LJ

Grafická úprava: Agentura **HOZA Q.**